

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῆι τῇδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἢ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔζετο
μαντεῖον, ως λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίᾳ τινός,
Τιτανὶς ἄλλῃ παῖς Χθονὸς καθέζετο
Φοίβη· δίδωσιν δ' ἢ γενέθλιον δόσιν
Φοίβωι, τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λιμνην Ἀηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
ἐς τὴνδε γαῖαν ἥλθε Παρνησοῦ θ' ἐδρας. 10

5

10

1 (in fine paginae v. 1—48 continentis; legebantur vulgo tamquam ad v. 47 adscripta; transp. Weckl.) φαίνεται ἐπὶ σκηνῆς τὸ μαντεῖον, ἢ δὲ προφῆτις πρόσεισιν (πρόεισιν M) ἐπικλήσεις, ως ἔθος, τῶν θεῶν ποιησαμένη (-ομένη M), ἀπροόπτως τε ἰδοῦσα τὰς Ἐρινύας κύκλῳ τοῦ Ὀρέστου καθευδούσας πάντα μηνύει τοῖς θεαταῖς, οὐχ ως διηγονυμένη τὰ ὑπὸ τὴν σκηνὴν· τοῦτο γὰρ νεωτερικὸν Εὐριπίδειον (ιον. M). ὑπὸ δὲ τῆς ἐκπλήξεως τὰ θορυβήσαντα αὐτὴν καταμηνύοντα φιλοτέχνως. τὰ δὲ πρῶτα εὐχαὶ καὶ ἐπικλήσεις θεῶν, ἵνα ἀπὸ τῶν εὐφημοτέρων ἀρξηται ἡ προφῆτις. οἰκονομικῶς δὲ οὐκ ἐν ἀρχῇ διώκεται Ορέστης, ἀλλὰ τοῦτο ἐν μέσωι τοῦ δράματος κατατάττει, ταμενόμενος τὰ ἀκμαιότατα ἐν μέσωι. προτιμῶ. 2 Πίνδαρός φησι πρὸς βίᾳ κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα· διὸ καὶ ταρταρῶσαι αὐτὸν ἔζητει ἡ Γῆ. Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου αἰτίων β' φησί· „Μελανθοῦς τῆς Δευκαλιῶνος καὶ Κηφισοῦ τοῦ ποταμοῦ γίνεται Μέλαινα τοῦνομα, Μελαινῆς δὲ καὶ Ποσειδῶνος Δελφός, ἀφ' οὗ οἱ Δελφοί“. 3 ἡ τῆς κοινῆς μητρὸς πάντων, ἡ τῆς Θέμιδος. 5 κλήρῳ. 7 ἀντὶ τοῦ ὄπτήριον. θεασαμένη τὸν τῆς ἀδελφῆς (richtig wäre θνγατρὸς) ἑαυτῆς Λητοῦς παῖδα δέδωκε συγγενικὴν δόσιν. 8 ἀπόδειξις αὗτη τῆς δωρεᾶς οὐκ ἀχάριστος. 9 τὴν Κύνθον. διὰ δὲ τοῦ „χοιράδα“ σχεδὸν τὴν αἰτίαν φησὶ δι' ἣν ἀπέλιπεν Ἀπόλλων, ἐκκλίνων τὸ εὐτελές τοῦ χωρίου. τὴν στρογγύλην (näml. λιμνην). 10 χαριζόμενος Ἀθηναῖοις καταχθῆναι φησιν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα κάκεῖθεν τὴν παραπομπὴν (Heyne für περιπ.). αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας.

1 προφῆτις M f.g. 9 λιπὼν τε M erst; desgl. δ.λι. . τε. 11 εἰς M.
παρνησοῦσθ' M, -σούς θ' f.g (παραν. M erst): Robort.